

LIEVERDS, JULLIE WAREN GEWELDIG
(*Darlings, you were wonderful!*)

Eenakter

door

DEREK LOMAS

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LIEVERDS, JULLIE WAREN GEWELDIG – DARLINGS, YOU WERE WONDERFUL!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DEREK LOMAS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Vanessa

Judith

Irene

Eva

Lies

Lesley

Opmerking van de schrijver:

De schrijver benadrukt dat het einde van het toneelstuk het beste tot zijn recht komt als de diverse aanwijzingen zo nauwkeurig mogelijk worden gevolgd. De spelers moeten doorspelen tot het gordijn valt voor het einde van het stuk.

DECOR:

De kleedkamer van een Klein Theater. Aangezien de kleedkamer in de kelderverdieping is, zijn er geen ramen. Achter rechts is een deur naar het toneel en achter links een deur naar de toiletten. Het meubilair bestaat uit een make-up tafel langs de rechtermuur, met een spiegel omgeven door lampen (de helft hiervan brandt niet). Op de tafel staat een open make-up doos en een grijze pruik op een standaard van piepschuim. Er staan een paar stoelen en krukken een kostuumrek op wieltjes en een kleine straalkachel tegen de achtermuur. Aan de muur achter rechts is een luidspreker gemonteerd. De hoofdverlichting bestaat uit een peertje in het midden van 150 watt met een groen kapje. Op de vloer ligt een totaal versleten kleed.

Als de zaallichten dimmen hoort men Spaanse gitaarmuziek. De gordijnen gaan open bij een donker toneel. Na een paar seconden komen de toneellichten op en wordt de muziek weggedraaid. Vanessa zit midden op het toneel en leest -of beter bladert in een tijdschrift. Naast haar stoel staat een grote leren tas. Ze is gekleed in een nauwe skibroek, een rode sweater met een rolkraag en een wit bontjasje dat om de schouders is geslagen. Haar haar en make-up zijn onberispelijk. Ze rookt een sigaret. Even later komt Judith binnenstormen door de deur links achter en loopt achter het kostuum rek langs. Ze is al gekleed voor haar rol, zijnde een oudere bediende in een aristocratisch Spaans huisgezin in het midden van de zeventiende eeuw. Ze draagt een blouse met lange mouwen die hoog is dichtgeknoopt en een lange rok. Beide zijn donkerbruin. Ze heeft een beetje een Drents accent.

Judith: Ik dacht het wel. Er was weer niks.

Vanessa: Wat?

Judith: Closetpapier. Op!

Vanessa: Oh. *(ze slaat een blad om)*

Judith: Het is weer precies als vorig jaar. Toen moest ik hollen naar de Super. Ik haalde het net voordat ze dicht gingen. Als ik vijf minuten later was geweest had ik... niet geweten wat ik moest doen. Maar dit keer heb ik een rol in mijn tas gestopt. *(ze gaat naar de tafel en spuit met een spuitbus op de spiegel)* Ik bedoel maar, het lijkt toch nergens op. *(ze wrijft stevig over de spiegel)* Je zou toch minstens verwachten dat de kleedkamers schoon zijn als ze een festival organiseren. Of niet soms? Moet je zien. Een bende! Vorig jaar hebben we in dezelfde kleedkamer gezeten. Ik heb de commissie gezegd dat ze moesten protesteren. Laat ze maar eens zeggen waar het op staat. Maar nee hoor... *(ze houdt op met wrijven en leunt achterover)* Zo, dat is beter. Ik bedoel maar we zijn toch geen Arabieren?

Vanessa: Arabieren?

Judith: Bedoeïenen. Die gebruiken het niet?

Vanessa: Spuitbussen?

Judith: Toilet papier.

Vanessa: Echt niet?

Judith: Nee, die gebruiken zand. *(korte stilte)* Heel fijn zand.

Vanessa: Je meent het.

Judith: En dan gebruiken ze natuurlijk hun linkerhand.... snap je wel.... met de rechter moeten ze eten en handjes geven en zo. Ik heb het zelf op de TV gezien. Natuurlijk niet echt alles, maar er was een man

op het scherm die zijn hele leven daar had gewoond. In ieder geval het grootste deel van zijn leven. Een hele tijd. Vanaf dat hij van school was gekomen.

Vanessa: Dat klinkt geweldig. *(ze blaast een kringetje van rook)*

Judith: Nou dat was het anders niet. Ik heb alleen maar gekeken omdat op alle andere zenders sport was en ik vergeten was om nieuwe boeken te halen in de bieb. Eigenlijk ben ik bloednerveus en als ik bloednerveus ben moet ik praten. Maar dat weet je natuurlijk al lang. Ik kan er niks aan doen. Ik moet praten als ik niks anders te doen heb.

Vanessa: Waarom loop je niet even naar de Super voor toiletpapier.

Judith: Schoonmaken helpt ook. Dan denk ik niet aan andere dingen. *(ze kijkt over haar schouder naar de deur achter rechts en trekt haar stoel dicht bij Vanessa)* Het lijkt misschien niet zo aardig en misschien is het dat ook niet, maar ik moet het gewoon kwijt... Ik denk dat we een verkeerd stuk gekozen hebben.

Vanessa: Een verkeerd stuk?

Judith: Voor het festival bedoel ik. De mensen willen lachen. Ze willen met een lekker opgewekt gevoel naar huis gaan. Maar volgens mij zit dat er niet in bij een stuk waar de heroïneverslaafde verdrinkt in de waterput. *(stilte)* Ik weet wel dat dit een festival is en dat het belangrijkste is, welke indruk je op de jury maakt. Je hoeft niet echt op het publiek te spelen, maar ik denk dat ze er geen klap aan zullen vinden.

Vanessa: Heb je mevrouw verteld hoe je er over denkt?

Judith: Irene?

Vanessa: Nou?

Judith: God, nee natuurlijk.

Vanessa: Waarom niet?

Judith: Ben je gek?

Vanessa: Maar als je dat nu vindt....

Judith: Mens, ik zou niet durven! Ze is al sinds negentien toen bij de groep. Vanaf dat ze geen beroeps meer is. Ze heeft nog aan het grote toneel gewerkt, wist je dat? Ze heeft met alle groten opgetreden.... Ko van Dijk, Mary Dresselhuis....

Vanessa: Jeroen Krabbé?

Judith: Nee, dat geloof ik niet. Tegen een vrouw met zo'n ervaring zeg je toch niet "Sorry, maar ik denk dat u het verkeerde stuk gekozen hebt". Ze doodt je met haar blik.

Vanessa: Of verandert je in een kever en trapt je dood. Sorry.

Judith: Nee, wat je ook van Irene denkt.... en ik geef toe dat ze.... eh....

Vanessa: Dominant is?

Judith: Veeleisend. Jij kent haar nog niet zo goed, omdat je nog niet zo lang bij de groep bent, maar zij is met deze groep begonnen, weet je. Ze heeft ons opgewerkt en over het dooie punt gehaald toen iedereen dacht dat we naar de knoppen gingen. Ze is ons grote voorbeeld geweest. Altijd! (*stilte*) Maar dit keer.... denk ik dat ze een strop haalt.

Vanessa: Een strop?

Judith: Een fout heeft gemaakt. (*Vanessa lacht kort. Ze staat op en gaat naar de make-up tafel en maakt haar sigaret uit*)

Vanessa: Judith, liefje, ze heeft haar keuze gemaakt.... en vanavond kunnen wij de kastanjes uit het vuur halen. "De Bron der Bezoedeling" door Juan Ruiz de Aragon. God, nog aan toe, wat een klucht!

Judith: Ik dacht dat het een tragedie was.

Vanessa: Dat klopt, maar als wij het spelen is het een klucht. Laten we maar hopen dat hij niet kijkt.

Judith: Wie?

Vanessa: Juan Ruiz de Aragon natuurlijk.

Judith: Maar die is toch dood?

Vanessa: Dat weet ik ook wel.

Judith: Hoe kan ie dan.....

Vanessa: Laat maar.

Judith: Als hij dood is kan hij toch niet komen kijken. En als hij nog leeft woont ie waarschijnlijk in Spanje. Madrid of zo. Ik bedoel maar; je gelooft toch niet dat hij naar..... (*vul de plaatsnaam in waar het stuk gespeeld wordt*) vliegt om naar onze voorstelling op dit festival te komen kijken? Als we naar de finale gaan misschien.

Vanessa: Judith, wij gaan nergens naar toe. Of toch, naar de verdommenis misschien.

Judith: Wat?

Vanessa: Spoorloos verdwenen. We hadden "Goedenacht, mevrouw Jansen" moeten spelen. Ik denk dat jij een geweldige mevrouw Jansen was geweest.

Judith: Ik heb die rol al in Schiedam gespeeld!

Vanessa: Zie je wel.

Judith: Maar wij hebben geen mannen in de groep. Zonder mannen kun je dat stuk niet spelen. (*de luidspreker begint te kraken, daarna volgt een scherpe fluittoon*) Verdorie.

Stem: Test, een, twee, drie. Test!

Judith: Ik krijg nog wat van die kerel.

Stem: Goedenavond, dames. We hebben nog veertig minuten voor lift off. Herhaling: we hebben veertig minuten voor lift off. Einde bericht.

Dank u. *(na wat gekraak wordt het weer stil)*

Judith: Die kerel is volkomen gek! Ik snap niet wat Irene in hem ziet. Zeg nou zelf, zij kan toch krijgen wie ze wil. Kleed jij je niet om?

Vanessa: Alles op zijn tijd.

Irene komt van rechts op. Ze is begin vijftig, donker haar, bruine ogen, bleek gezicht. Ze draagt een eenvoudige paarse jurk en heeft als enig sieraad alleen een grote antieke ring om de middelvinger van de rechterhand. Ze blijft in de deuropening staan totdat ze er zeker van is dat haar binnenkomst is opgemerkt. Dan gaat ze naar het midden.

Irene: Zo daar zijn we weer. *(ze glimlacht tegen Judith, en kijkt Vanessa niet aan)* Laat eens kijken Judith. Draai je eens om, meisje. *(Judith draait langzaam in het rond)* Hm.... ja. Die schoenen vind ik niet geweldig.

Judith: Maar ik had die bij de generale ook aan.

Irene: En je bent te bleek. Je bent een bediende, liefje. Een boerin. Je moet er primitiever uitzien.

Judith: Wat?

Irene: Primitiever. Maak maar een tand zwart. Kom niet in de verleiding om de hoge dames na te doen. Je moet je plaats kennen.

Judith: O.K. Primitiever zei je, hè? *(ze gaat naar de make-up tafel)* Ik zal het wat bijwerken.

Irene: Wacht nog even. Wees eens lief en ren even naar de bar voor een whisky. Met een klein beetje sodawater.

Judith: Natuurlijk. *(ze gaat naar de deur rechts achter. Staat stil en draait zich om)* En het publiek dan?

Irene: Wat is er met het publiek aan de hand?

Judith: Ik ben al gekleed. Ik dacht....

Irene: Oh, ze zijn nog maar aan het binnendruppelen. Als je een beetje opgewekt kijkt, heeft niemand je in de gaten.

Judith: Zo terug. *(af)*

Vanessa: Je hebt haar goed getraind.

Irene: Zo zou ik het niet willen noemen.

Vanessa: Oh nee? Je knipt met je vingers en ze rent al. *(Irene kijkt Vanessa aan en loopt naar midden achter. Ze voelt aan de kachel)*

Irene: Dit kacheltje is koud. *(ze komt terug)* Judith is trouw. Ze is nog een echte onbespoten Amazone. Misschien niet de beste actrice die je kunt vinden....

Vanessa: Dat mag je wel zeggen. Als ze over het toneel loopt, struikelt ze gegarandeerd over het meubilair.

Irene: Maar ze is trouw.

Vanessa: In voor en tegenspoed, in regen en storm? (*stilte*)

Irene: Jij bent een goeie actrice, Vanessa.

Vanessa: Dank je, waarom?

Irene: Je hebt een goeie stem en je weet hoe je die moet gebruiken. Je voelt je thuis op de bühne..... maar ik vraag me af of zelfs je beste vriend als je die al hebt je trouw zou noemen.

Vanessa: Ik vraag me af waar je naar toe wilt.

Irene: Wat oud zeer opruimen.

Vanessa: Wat bedoel je?

Irene: Als mijn echtgenoot wat om je heen fladdert, je mee uit eten neemt en zo. En zelfs als hij je meeneemt op een zakenreisje naar Dublin of Kopenhagen ben ik nog bereid de andere kant op te kijken.... zo lang het discreet blijft. (*Vanessa wil wat zeggen, maar Irene houdt haar tegen*) Ontken het alsjeblieft niet. Hij heeft zijn leven en ik het mijne. Hij weet dat ik hem aan een redelijk lange lijn laat als hij me netjes behandelt. Maar hij moet het wel in stijl doen. Je bent niet de eerste en je zult ook wel niet de laatste zijn. (*stilte*) Je zult je wel afvragen waarom ik je niet uit de groep geschopt heb, als ik dat allemaal weet. Maar weet je... ik geef er al lang geen fluit meer om wat Steven allemaal uitspookt. Hoewel ik moet zeggen dat ik me steeds weer verbaas over zijn smaak.... zijn slechte smaak bedoel ik.

Vanessa: Ik wil.....

Irene: De simpele reden is dat ik je nodig heb. Jammer genoeg ben jij de enige behoorlijk actrice die ik heb. Eva en Lies zijn redelijk, maar zeker niet meer; Lesley is een warrig kind die met haar emoties overhoop ligt en Judith... nou ja Judith is Judith. Zonder jou hebben we geen schijn van kans. Met jou nog wel. Vorig jaar heb ik op een haar na gewonnen, maar dit jaar wil ik een klapper maken.

Vanessa: Je bent onmogelijk! Je loopt hier maar gewoon binnen en noemt mij een..... je beledigt me, en dan vertel je me rustig dat je verwacht dat ik het festival voor je zal winnen.

Irene: Klopt.

Vanessa: Vergeet het maar.

Irene: Oh nee! Jij doet je best wel.

Vanessa: Wat denk je eigenlijk dat ik ben?

Irene: We weten beide wat je bent. Ik ben bereid dat te vergeten.

Vanessa: Als je maar niet denkt dat ik vanavond het toneel op ga. Je kunt me niet dwingen.

Irene: Klopt.

Vanessa: Dat haalt je de koekoek, dat het klopt. Als ik nu opstap kun jij me niet tegenhouden.

Irene: Nee.

Vanessa: Dus....

Irene: Jij gaat vanavond optreden omdat je niet anders kunt. Je hebt veel te hard gewerkt, je hebt veel te veel geïnvesteerd in die rol om dat nu zo maar weg te gooien. *(stilte)* Maar als ik me vergis, en als je toch wegloopt, dan beloof ik je dat je het zult weten. Ik verpest voor jaren je verhouding met mijn echtgenoot en met iedere andere kerel.

Vanessa: Je zou niet durven.

Irene: Waag het er maar niet op. *(Judith komt de kamer binnen)*

Judith: Eén whisky soda. *(ze geeft het glas aan Irene)*

Irene: Dank je, Judith.

Judith: Lies en Eva zijn er ook. Ze hebben onderweg een leuke band gehad. Nou ja, beter laat dan nooit.

Irene: Waar is Lesley?

Judith: Niet gezien.

Irene *(kijkt op haar horloge)*: Nog een half uur. Stomme griet!

Judith: Oh, die laat je niet in de steek.

Irene: Dat moest er nog bijkomen ook. *(ze zet haar glas op de make-up tafel)* Ben zo terug. *(Irene gaat rechts achter af)*

Judith: Lieve hemel! Ik zou niet graag in haar schoenen staan. Hoe gaat het nu?

Vanessa: Oh, barst toch! *(Vanessa rent naar het toilet en gooit de deur achter zich dicht)*

Judith: Vlinders in de buik, denk ik.

De lichten dimmen. 20 seconden gitaarmuziek. Lichten op! Eva, in kostuum zit op een krukje bij de tafel zich op te maken. Judith zit naast haar. Lies staat bij het kostuumrek. Tijdens het gesprek kleedt ze zich om.

Eva: .... en daar zaten we dan, in de berm. Geen schijn van kans om het wiel er af te krijgen. Zelfs niet toen de wagen op de krik stond.

Judith: Hoe kwam dat dan?

Eva: Vastgeroest. De moeren. Geen beweging in te krijgen. En toen begon het ook nog te regenen.

Judith: Had je de pest in?

Eva: De pest in? Kind, ik heb woorden ontdekt, waarvan ik niet wist dat ik ze kende. En toen.... Heb je wit gezien?

Judith: Nummer twintig? Hier. *(ze haalt een make-up uit de doos)* 3

Eva: Dank je. Nou en toen stopte een knots van een oplegger achter ons.

Lies: Oplegger.

Eva: Dank je. Nou toen stopte dus die vrachtwagen. Die chauffeur komt eruit. Je weet wel, allemaal spieren en macho en zo. Nou hij had ze er in een wip af.

Judith: De wielmoeren?

Eva: Wat dacht jij dan? Hij heeft het wiel gewisseld.

Judith: Dat was nog eens aardig.

Eva: Oh ja, een echte heer in het verkeer.

Judith: Wat heb je hem gegeven? *(Lies begint hard te lachen. Judith ziet de humor er niet van in)*

Eva: Eigenlijk niets, maar hij had wel een heel verleidelijk aanbod.

Judith: Aanbod?

Eva: Hij stelde voor om met hem mee te gaan naar verre horizons.....of iets dergelijks.

Lies: Winterswijk. Hij had een lading kattenvoer voor Zevenaar. Wist jij dat die vrachtwagens een bed achter in de cabine hebben?

Eva: Snap je nu wat ik gemist heb? De kans op vijf uur ongeremde passie op een parkeerplaats langs de A1.

Lies: Maar vijf uur?

Eva: Ik verveel me nogal gauw, weet je. *(ze gooit de make-up stift op tafel)* Zo moet het maar. Nu poeder..... *(ze brengt poeder op)* Hoe laat is het?

Judith: Even na zeven.

Eva: Moet jij de spiegel, Lies?

Lies: Graag.

Lies heeft zich omgekleed. Ze gaat op de plaats van Eva aan de tafel zitten en begint zich op te maken. Eva gaat naar het kachelkje en houdt haar hand ertegen.

Eva: Het is hier koud!

Judith: Dat vind ik ook. Ik heb al tegen Vanessa gezegd dat we vorig jaar hadden moeten klagen.

Eva: Een wachthuisje bij het busstation is hier heilig bij. Waar is ze eigenlijk?

Judith: Vanessa?

Eva: Onze Jacoba van Beieren, Ja.

Lies: Miauw! *(ze ziet de whisky staan en neemt een slokje)*

Judith: Ze is naar de w.c.

Lies: Zit ze daar al lang?

Judith: Net voordat jij kwam. (*stilte*) Denk je dat ze ziek is?

Eva: Geen idee.

Judith: Wel..... (*ze laat haar stem zakken*) Misschien zou ik dit niet mogen zeggen....

Eva: Nou, nou....

Judith: Ik ben naar de bar geweest om een glas whisky voor Irene te halen.... (*Lies drinkt het glas leeg en duwt het achter de make-up doos*) en toen ik terug kwam was de sfeer.... gespannen, zou ik zeggen. Irene ging naar boven om te kijken waar Lesley was en ik zei zoiets als "ik zou niet graag in haar schoenen staan" en toen rende Vanessa naar het toilet.

Lies: Vreemd, heel vreemd.

Eva: Denk je dat ze woorden hebben gehad?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto